

[Johannes Hansen.]

rigtigt, naar det fra visse Sider gøres gældende, at hele den danske Husmandsstand skulde staa bagved det Krav om Ekspropriation, som Regeringen her har ført frem, og den ærede radikale Ordfører, som hævdede dette, ved saa udmærket godt, at det er aldeles forkert. Det er en Kendsgerning, vi ikke kommer udenom, at det radikale Venstre altid gerne har villet give Udtryk for, at det alene talte Husmændenes Sag, men hvis det havde været Tilfældet, er det vel alligevel tvivlsomt, om det radikale Venstre var skrumpet saa stærkt ind, som Tilfældet nu imidlertid er blevet. Aa nej, det er ikke saaledes, at det radikale Venstre har saa stærk Tilslutning, som det maaske gerne selv vil tro og give det Udseende af, men naar det radikale Venstre nu alligevel har slaaet en Kolbøtte og er gaaet med til den Ekspropriation, som Socialdemokratiet har stillet Krav om, er det maaske for at vise sin Villighed til at efterkomme det Krav, der fra visse Sider stilles. Maaske er de bange for, at Husmændene ude omkring skal gaa fra dem og gaa over til Socialdemokratiet. Det er muligt, at det er derfor, at det radikale Venstre er gaaet med til at slaa den Kolbøtte og gaa ind paa det Ekspropriationskrav, som de gaar ind paa nu her.

Nu har det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen for ikke ret længe siden paa denne Talerstol staaet og gjort sig til Talsmand for, at de skulde gaa ind for en Ekspropriation, de er gaaet ind for dette Krav, men man har dog en Følelse af ikke alene, at det radikale Venstres Ordfører for Lovforslaget, men ogsaa det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, og ikke mindst, naar man kommer til at tale med radikale Medlemmer, at de alligevel ikke er saa begejstrede for dette Ekspropriationsforslag, som de gerne vil give det Udseende af. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen hævdede for ikke lang Tid siden, at naar han tidligere talte imod Ekspropriation, var det, fordi der ikke var den fjerneste Mulighed for, at en Ekspropriationslov kunde føres igennem den danske Rigsdag, saa længe vi havde en Statsminister, en Landbrugsminister, der hed Madsen-Mygdal, men det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er nu imidlertid kommet i Tanke om, at nu kunde det maaske

lettere lade sig gøre, fordi vi har faaet en anden Landbrugsminister, Hr. Bording. Ikke desto mindre udtalte det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen paa de sjællandske Husmænds Sendemandsmøde — det staaer refereret i „Vestres Folkeblad“ og er ikke blevet dementeret, og jeg maa derfor gaa ud fra, at det er rigtigt —, der staaer, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen

„fraraadede at bruge Udtrykket Ekspropriation, da denne Vej var ufarbar i Rigsdagen, man burde nøjes med en almindelig Henstilling om, at Sagen tages op til Løsning“.

Det udtalte det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen den 23. Juli 1929, og da var der som bekendt ikke nogen Landbrugsminister, der hed Madsen-Mygdal. Men man faar Indtryk af, at det store socialdemokratiske Parti alligevel har været det mindre radikale Parti for overmægtigt og har tvunget det til at anerkende dette Ekspropriationskrav.

Naar vi skal have gennemført Ekspropriationskravet, saa er det, siger bl. a. det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, fordi Jordpriserne er saa høje, at det er ganske umuligt at købe Jord i det frie Marked til blot nogenlunde rimelige Priser, og det ærede Medlem hævder, at Jordlovsudvalget stadig bliver præsenteret for Jord, som er købt i det frie Marked til nogle ganske forbavsende Priser. Nu har jeg en lille Smule med det at gøre, idet jeg ogsaa har haft Lejlighed til at se paa en Del af den Jord, der er købt i det frie Marked. Som Medlem af Amtskommissionen har jeg ogsaa i dette Efteraar været præsenteret for en Del Jord, som maaske har været købt til rigelig høj Pris, men da ogsaa en Del Jord, som har været købt til ganske rimelige Priser, og naar man vil drage en Sammenligning mellem de Priser, hvortil der kan købes Jord i Dag, og de Priser, hvortil der købtes Jord f. Eks. i 1915, da jeg byggede min Ejendom, er Forskellen i Virkeligheden slet ikke saa stor, som de Herrer gerne vil give det Udseende af. Til den Ejendom, som jeg bebor — det var en Herregaard, der blev udstykket, og der blev oprettet 20 Brug —, blev Jorden, middelgod Jord, købt til 500 Kr. pr. Tønde Land i Aaret 1914—15, men vi kan i disse Dage oppe i Hjørring Amt faa tilbudt Jord